

Въ това врѣме умрѣла и мащехата имъ майка. Царьтъ издалъ зопсвѣдь: „който знае, гдѣ сж намиратъ синоветѣ му, голѣма награда ще получи.“ — Много хора трѣгнжли да ги търсѣтъ, но никой не можалъ да ги намѣри.

Единъ день царската дъщеря, посестрмата на онѣзи 12 царски синове, казала на баща си: „Азъ, татко, ще трѣгнж да търсѣ братята си до тогава, до гдѣто ги намѣря!“ На това царьтъ на смѣхъ казалъ: „Най-добритѣ ловци не можахж да ги намѣрѣтъ, а ти ли ще ги намѣришъ?“ — Царската дъщеря скришомъ излѣзла отъ тѣхъ и трѣгншла по свѣта да търси 12 лебеда. Като се скитала насамъ, нататкъ стигншла при една голѣма и бърза рѣка. На като бѣше много уморена, седншла на зелената морава край рѣката да си почине, но щомъ седншла и заспала. На сънътъ ѝ се яви единъ старецъ съ дълга бѣла брада и ѣж запита: „Какво търсишъ, дъще, тука, когато на туй мѣсто още челоуѣкъ не е идвалъ“. Тя му отговорила: „Търсѣ мойтѣ 12 брата лебеда!“ Старецътъ ѝ казалъ: „Хубаво мила дъще, но тази работа не е за тебе; тя е много тежка. Но ако си сторишъ труда, ще ги намѣришъ“.

„Е, чи какво да направя, старче, кажи ми и азъ всичко ще извърша, засмѣно попитала царската дъщеря. „Моли се на Бога — почнж старецътъ — тукъ на това мѣсто три дена и три ноци, а слѣдъ три дена азъ ще ти се явиж прѣдъ очитѣ и ще ти кажа какво да правишъ“.

Слѣдъ тѣзи думи старецътъ се изгубилъ, а царската дъщеря се събудила захваншла да размишлява върху този сънъ. Като приближило да се смрѣкнува, поискала да замине на друго мѣсто; но се сѣтила че е обѣщала на старецътъ, да се моли три дена на това мѣсто на Бога. Голѣмъ страхъ ѣж обзело, като си помислила, че на това мѣсто трѣбва три дена до стои. Но като помисляла за братята си, страхътъ ѝ се изгубвалъ. И така тя три дена и три ноци съ сълзи на очи,